

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§. 22. Est homo lutum sed illitum, instar Idoli; ex suorum pedum sonitu dignoscendus, sicut altera Regina uxor Regis Hieroboam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53012](#)

tempestuosi, & contra eiusdem inflatas vndas, procellas, & pericula sibi prouidebant.

L. 15. de Cjuit. c. 26. Gen. 6. 17. Conuinium ingenio D. Aug. conceptus, quem ex codem hausti Ruperti. b. De his quæ contigerunt in fabrica monstruosa, illius Arcæ Noë. Hanc ptecepit ei Deus erigere, ut in ea ipse, eis uxori, filii quoque tres saluarentur liberi à naufragio, & periculis tam horrendis, quæ omne viuens luper terram absorberunt. Res quoque est admiratione digna, considerare, quā Deus fuerit curiosus, ac diligens in signando figuram, quam arca hæc habere debebat, specificè pasciens, ut esset longitudine eius trecentorum cubitorum, latitudine, quinquaginta, altitudo vero triginta, ita ut longitudine esset sexies tanta, quanta latitudine, & decies tanta, quanta altitudo. Quæ Hominis est, ô bene Deus, hæc figura? Corporis humani partium per terram extensi. Quod si corpus hominis mensura consideres communis statu solo protussum, velut mortuum; iuuenies, quod longitudine eius sex es excedat eius latitudinem, & decies eius altitudinem. Si hominem iacentem metuatur, ait D.

D. Aug. Aug supinum seu pronum, sexies tanum est longus à capite ad pedis, quam latuus à dextra ad sinistram, Et decies quam alius à terra. Secundum hanc dimensionem, voluit ut arca præfata expressam & lucidam figuram pheret, quæ eadē est corporis humani in terra iacentis: & v. Noë, quia cum illo ingrediebantur arcam, sele quæ iam mortuos crederat, ac pheret confusos. Sic vero reclusos, nulla disperdet tempesta, nulla submerget procella, nullum absorbebit periculum: securè natugabunt hoc pheret confusos.

Hoc vero te securum redderet, si te iam ut mortuum crederes, & quasi in pheretro confideras, depositum finiti jam vitæ quæ de qua solidum tecum deserteret vilia lenteamina, & foedelens pterulum, in quo te sic iacentem corrodentes vermes; Et quod tam morti vicinus sis, ut te possis quasi iam mortuum existimare. Quām leuiter impressæ tibi manerent deliciarum à quæ, & præterfluentia huius vita bona, ambitionis procellæ, lopebie fluctus, quibus huius seculi mortales demerguntur. Hæc erat S. Pauli me-

2. Cor. 13. 13. ditatio rapi in tertium coelum, quum his verbis intime intendit: quotidianæ morior, ita bene a Epist. 3. exercuerunt S. Hyeron. a. S. Ambros. b. anno ad Nepotianos inter omnia pieatis exercitia, quæ Christiano homini convenienter, illud maximæ fidei Oras de vtilitate, si singulis diebus existimaret se morte resurrectum, & hunc sele supremum ad esse diem regis. Quotidie morior, dicit Apolonus, teste S. Am-

broso, Melius quam illi, qui meditationem mortis philosophiam esse dixerunt: illi enim studium D. Ioh. predicarunt, hic ipsum mortis usum exseruit: Quia qui mente sua se quotidie mortuum registrat: sedate oportet ad mortem, aut mortem extitit. Sit quidem in nobis quotidianus viuendi. Quod si qui compedus agunt, aut tormentis aut lucis se detinant, qui Regim Cognitio, alloqui prætendunt, sele prius probant, & exercitent; & omnes artes, atque exercitia primò etiam addiscuntur, ad maiorem securitatem, quanto tuus pluris referet probate sciplum, seu exercit ad bonam mortem. Suppone te iam moxi, & cum. Et sic relinqueret, te extremo cum spiritu lucidi, te iam solius Dei conspectui comparete, quodque nullus sit, qui se tibi locum paret, & iam nunc rationem redditus sis tuorum omnium actionum. Vide qualem te iuuenies, & quomodo tibi hæc proba succedit. Hoc etiam mente iam esse cinerem existimat.

S. 22. Est homo luxurum sed illitum, instar Ida- li; ex suorum pedum sonitu dignoscendum, sicut altera Regina uxor Regis Hieroboam.

Plus quam ex rei veritate de quolibet vivente iam nunc dici potest, quod puluis sit: quia ipse, ea est materia, de qua facti est. Sunto poculum ex luto inaura illud, depingit illud, argento incrux illud, quancumque lutum coopeperis, lutum est, etiam taliter cooptum. Tales est homo. Quod credite esse, ô vir nobilissime, domicella pulcherrima, dor fortissime, Prælate excellentissime, Princeps supreme: Vas luteum vestibus praetiosis auro & serico cooperatum. Quid est facies illa nisi lutum, variis coloribus & fuco illitum? Memori queso, quod sicut h. sum fecerit m. sicut illud, scutatum, leuiori illa vita velo, & larvæ verisimilium hujus mundi. Tolle larvam illam, litarum illam, cooperimentum illud, & quid inventurus sis mirabundus inspicias. Dignus D. Bernardi Spiritu fuit ille discursus quem dedicauit L. d. Papa Eugenio tertio. Fuerat hic Pontifex Monachus & D. Bernardi Discipulus, quem sem. ad D. per ut Patrem & Magistrum suum reverebatur, prouinde semper cum de statu vita sue consulebat. Quocirca, misit illi D. Bernard, celebres illos duos libros de Consideratione. In quorum vii considerationem feribit, quam semper sui ipsius habere oportet, quæ ad cogni-

tionem sui ipsius maximè conductit. Secundum
etiam totius Philosophiae naturalis axioma &
fundamentum, pariter & diuinæ præ certeis
cūque conuenient illi consilio patere. *Nosce teip-
sum. Hoc tibi Pater sancte sit cura principalis,
notescit teipsum. Iam video, quod si queras
quis sis, statim habebis ad manum veram re-
spensionem. Qui es? sacrorum magnus, summu-
s. Ber. s. pontificis. Tu principes Episcoporum, tu heres Apo-
stolorum, tu Primatus Abel, gubernans Noe, Pa-
tri Euangelium Abram, ordinis Melchisedechi, digni-
tate Aaron, auctoritate Moyses, iudicatus Samuel,
unus de pontificis Petri, unitio Christus Tu'es, cui clauso-
res tradidit, ones commissi &c.) Tu Pastor vni-
uersalis, tu caput Ecclesie, habent alij Praelati
Ecclæsæ particulares, in quibus solum superio-
res sunt, & habent oves certo numero sibi sub-
ditas. Tu vero Pastor vniuersalis, exterius Pasto-
ribus & omnibus superior. Habent illi suos offi-
cios, & omnes greges singulis singulis, tibi uniuersi credunt,
tu omnium ueris es Pastor. Hoc autem claret pa-
ter, ex eo quod Christus Petrus dixit, cuius tu luc-
cellot. *Passe oves meas, non dicit, has aut illas, sed*
*omnes que eius faciunt, ita ut, quicunque, se ga-
det esse Christi oviem, se tibi subditum credat.*
Nec solum ei commendauit oviem sed etiam a-
guos oviuum, cum diebat: Ascendo mes, passe a-
guos meos, Indicans le illi concredere & tubincere.
Praelatos & subditos, sunt illi omnes, inferiores.
*Quia ratione mirabilis planè stylò rem prosequi-
tur sic illi ac te talem esse, vt talem te fatemur vt
talem veneramur, vt tali obedimus. En quis es,*
Verum tamen Pater sancte, opto consideres,
*quod non solum hoc es, sed quod pariter & ho-
nores, & hoc ita, vt hoc tibi magis sit proprium,
& inseparabile: duo enim es, unum per naturam,
in quo natus es, hoc est, quod homo sis morta-
lis corruptibilis, miseriarum sarcus, fructulum
terre, & in terram reuerteris. Alterum ex acci-
denti, quod huic supernaturali esse superuenit:*
quod summus sis Pontifex, supremus Princeps,
*& caput Ecclesie, omnis qui hic vivimus fu-
tior. Hoc quod es, per naturam, tam est tibi*
*proprium, vt hoc noui esse non possis quandiu vi-
dis, ubicumque & quomodo cumque fueris. A-*
liud est superpositum, & sicut sine illo natus es
*& sine illo multis futilis annis, sine illo potes vi-
vere. Hinc esse unum, alterum non tollit, nec*
*nouum hoc tibi superpositum tollit id in quo na-
tus es, & bene quidè hoc cooperculum est alterius,*
quo cooperatur, adornatur, & venustatur multar
*imaginis ex loto pretiosis vestibus, gemmis, au-
to, fericis ornata. Consideratio illius, auferre**

non debet cognitionem alterius. *Vna sane confide-
ratio: quid fueris, & quid sis: nam quia sis factus,*
*altera. Non oportet, vt ista extradas illam in scri-
tinio tui. Es enim ut dixi: adiuv quod eras, & non*
*minus hoc es, quam quod factus es post morte & ma-
gi. Denique illud natus es: mutatus hoc: non in*
hoc mutatus. Non refectum illud, sed istud adiectum.
*Hic igitur sit, quod si intuearis, quis sis, inue-
nies, quod ex natura homo es, ex accidenti Epi-
scopus & Princeps Episcoporum. Iuxta illud ini-
tecum rationem, & vide vitum ex his duobus sit*
magis purum, proprium & inseparabile, illud in
quo natus es, quod tibi conuenit ex natura, vel
*illud secundum, quod post es factus, quod tibi
venit ex accidenti. *Quid tibi horum videtur ad**

purum esse tui, & ad te principalem pertinere, quod
factus, on quod natus? Quod igitur, Pater Sancte,
tibi consulo, hoc sit, vt ita consideres illud quod
es ex accidenti & oculos non diuertas ab eo quod
es per naturam: Consideratio tua non harcet, in
cooperculo, sed quo magis hoc eminet, & oculis
huius mundi tuisque irradiat, eo magis erigatur
anima manu intellectus & contempletur esse eo.
Opertum hominis mortalis, puluis, terra, lutus,
*hoc enim es, & in hoc breui conuertendus. Me-
mento homo, quia puluis es, & in puluorem rever-
teris. Dele fucum fugacis honoris, & male colorata
niorem glorie: ut nudu nudum consideres: quia*
nudus egressus es de vtero matris tue. Numquid in
fulgur, & nonquid micans gemmis, aut floribus
*rectis, aut coronatis pennis, aut suffocinatis me-
tallis? Se cuncta hac veluti nubes quoadam matu-
ritates velociter transentes, & cito pertransiituras*
*dissipis & expulsis à facie considerationis tuae; oe-
cures tibi homo nudus, & pauper, & miser, & mi-
serabilis, homo dolens quod homo sis, et nesciens quod*
nudus sis, plorans quod natus sis, murmurans quod
si homo natus ad laborem, non ad honorem.

Plausu dignus fuit historia illa littera: Reginæ
vixoris Regis Ieroboam & vt talem eam narrat 50
Spiritus sanctus. Erat haec Regina, & ex consilio 3. Reg. 14.
viri sui immutauit veltem suam, ne eam Pro-
pheta Ahias agnosceret, quem consulere solebat
de morbo filii sui: Velles assumptu & operaria
diurna & vili connecta lana, longe alia visa est
quam ipsa erat. Sic induita, domum accedit
Propheta, qui cecus erat, & sicut quod cecis
natura negauit in visu, hoc supplet in auditu,
ingrediente Regina, substitit, vt intrantis grec-
sus perciperet; audit illam, & à Deo illumina-
tus, Reginam agnouit: *Audiret Ahias sonitum Verbi*
*pedum eius introensus. Cui ait: Ingredere, ô Re-
gina, ingredere, licet emento habitu, optimè*

¶ 2 80

HOMILIA PRIMA. DE IEIVNIO.

te agnosco, quod illa non sis, quam te esse
mentitur alienus ille habitus. quare aliam se esse
filias? Secretum certè stupendum debet pe-
dum sonitus continere, cum ex illo Prophetæ
cognoverit, quod hæc non esset mulier illa, quam
se esse fingebat, sed alia longè diversa. Et ille
pedum sonitus, qui rei veritatem luce clarius a-
periat.

Quo:quot vivunt in hoc mundo incedunt
omnes larvati, alios se mentientes, quam re ipsa
sunt cooperientes scipios vestibus à sua essentia
proclus alienis: quod forsitan ille dicere inten-
dit, qui huius rei tam claram habebat notitiam,

Af. 38.7. propheta David: *Verumtamen in imagine per-
transi homo.* In Hebreo habetur verbum, quod
sigillat figuræ idolorum; nam idola statue-
bantur secundum exteriorem formam, tanquam
potestatæ præclaræ & maiestatis veneranda; in-
tus vero, nihil aliud hæc erant, quam segmen-
tum ligni. Talem fingeant Iouem totum auro ful-
gidum, excelsa residentem throno, ut qui e-
los regeret, & pro beneficio suo terram qua-
teret tonitru, & fulgere terret, & ammantur
que radios iacularetur. Mercurium ergeant
ernatum suo caduceo, & pote repletum omni-
gena sapientia, & eiusdem sapientia Principem.
Martian collocabant euaginato gladio terribi-
lem, ut qui solo armorum strepitu potenissimum
quosque superabat exercitus: ab iuriis vero, hi
omnes & eorum singuli, non erant nisi luti quod
dam figmentum, puluere obſtum, aut lapis ru-
bigine folidus, aut lignum a tinea corrosum.

Ita Prophetæ Habacuc de quadam loquitur ido-
lo, splendide ornato, depicto, vestito. *Ecce iste
cooperiu sibi auro & argento, & omnis spiritus nra
est in visceribus suis.* Quid sum omnes homines
hic ambulantes, nisi puluis & lutum qui vesti-
bus coopti incedunt sumptuosis. Hic suo Re-
gno, alter suo Ducatu, suo Comitatu alius, hic
serico, diutius ille, hæc venustate, illa velle plu-
maria, alia deniq; mille larvis ornata. Hic ap-
paret Iupiter quidam potentissimus, qui tonet &
sonet, qui mandet & veter; Alius Mars quidam,
qui concutet & domet omnia. Verum sonitus
pedum attende, videbis extremum vitæ, dum du-
plicantur campanæ, dum sepulchrum aperitum
dum te mundus è le repellit, ipse vero cum om-
nibus suis diutius maneat superbus, pedibus suis
omnes tuos conterat titulos, tibi tanquam odo
relinquit vile linteame pulueri tuo contegendo,
terrâ te oboluat & cisire, his accedit rutilans,
qui ligone vel sareculo os tuum oculisq; concu-
tiat. Hic ille sonitus pedum tuorum, dum portam
ingredieris æternitatis: quod est moi: *Quoniam
ibis homo in dominum æternitatis.* Eia igitur hor-
natur nos Iffas postquam diuinâ quâdam elo-
quentiâ cuncta hæc descripsit.) *Memento horum 14-
eob* O Iacob, luctator, qui Dei tui benedictionem *Endu-*
fatagis obtinet. *Memento horum*, & tuam com-
primito arrogantiæ tuæ superbiae alas demitti-
to, ut verus Iacob eoram Dominu p'orato, ac yde
humilibus precibus, & seruacionibus orationi-
bus, eius gratia possulato benedictionem, quâ Tradi-
cælestis obtineas gloriae fruitionem, Amen. *pa. 33*

S V M M A R I V M

HOMILIAE SECUNDÆ SEQUENTIS.

Dicitur: *O et nos præsens Euangelium, quomodo Christus Centuri-
nem, ut adamantem & speculum illuminarit, ex quo clarissimi-
lucis radij prodierunt.* a. Miles fuit Hispanus, qui omnes enerat
prætextus, quos allegant mundani, cur sancti non sint. b. Lucis
radij quibus nos & illuminat, & erudit, decem computantur;
quorum Primus hic sit: Christum accedere ut verum Deum,
mediantibus sacerdotibus. c. Secundus: Recurrere ad Deum
principaliter corde & animo. d. Tertius: Hoc autem optima dispositione, meliore
quam Regulus: cui Christi ministri diligenter attendant, ne fiant personarum acce-
ptores, cuiqueque illi expediat, conscribentes medicinam. e. Quartus: fide magis
viua, quam iacerdotes, qui Centurionis peruerterunt commissum. f. Quintus: Ap-
pelletur Christus, Dominus sine termino. g. Sextus: sibi ipsi, non domini sue in-
digio.